

Fy-ordet - et eventyr

Denne sketch er © 1996 Jørgen Sørensen. Den må IKKE fremføres uden min skriftlige godkendelse.

Mail address is at <http://www.jososoft.dk/teater/numre.htm>

Der var en gang en lille bitte mand i Amerika. Manden startede et lille bitte firma, der langsomt blev større og større og det bredte sig til mange byer, ikke kun i Amerika, men i hele verden. Manden blev nu en stor mand og bestemte, at ingen måtte bruge hans navn. Og hvis de gjorde det alligevel, blev han meget vred.

Manden havde mange penge og magt (ser sig usikkert omkring). Og alle mennesker i hele verden var så bange for ham, at de slet ikke turde nævne hans navn.

Og det er derfor I alle sammen kan høre det samme, som jeg hørte en dame fortælle til sin veninde i sidste uge:

Ved du hvad ?, sagde hun. Jeg var inde i Mygasin for at købe micro-mykro-mad, mykarine, mykroner, mykreller og mykaroni. Ja og så lige et par gode flasker mycon... mygnum.

Og ved du så hva ? Da jeg skulle betale, ville Dankortet ikke mykaret. Smyk, sagde det, maskinen slugte kortet og mykulerede det. Kassedamen sagde at trækket nok var over myksimum eller kortet var det blevet mygnetisk.

Men hun kunne ikke klare sådan noget mykværk, det var kun hendes mykker, der kunne. Jeg var helt mygtesløs og gik - smyk, sa'e døren

Hvad gir du ?, fortsatte hun. Der stod jeg og skulle til møde med mygistratens gæster fra Mykendonien, vist nok nogle mygthavere.

Men de lignede nu mere mygikere med deres mykabre opførsel. Altså bare fordi man har mygt og vant til at færdes i finere gemykker, kan man da godt opføre sig lige så ordentligt som mygistre.

De tog afsted, de skulle i teatret og se Mycbeth og senere på Myksime. Jeg tog mit mygnesium, gik ud i haven og satte mig under mygnoliaen og skrev et brev på min myc til min søster Mygdalene i Mygleby. Dét kunne jeg lige mygte efter sådan en myksimal mykaber dag.

Godnat og velbekom'